

Една книга смятана безъ авторъ. Дълги години се е мислило че тя е обикъ сборникъ отъ песни, афоризми и максими, и никой не се е интересувалъ отъ автора ѝ, смятайки го за издателъ. За това никакъ поощава и странното ѝ име Яманети. Тя е доста стара книга, известна и по нашенско въ ръкописъ, разни прелиси. До днесъ обаче, не сж могли да посочатъ авторите на тия неща, и само за някои отъ изреченията е констатирано че корена имъ се крие въ народни поговорки. Отъ лучванията да се намери автора на тая книга, изглежда най-правилна досетката на едновременнония италиански дипломатически агентъ въ Равена, Ирки Бурничча, изселенецъ отъ Острова на Блажените, известенъ археологъ и не съвсемъ глупавъ литературенъ историкъ, — а той твърди че автора е Мугуль Канелла, и не може да бъде другъ. Досетката на почтенния археологъ е твърде остроумна, и комбинациите които прави да дойде до нея, показватъ неговите извънредни дипломатически способности, каквито, казватъ, той не е можалъ да прояви въ дипломатията. Въ историята за дивеннието автора на Яманети се прослави и небезизвестния филологъ Корпиза, розомъ отъ Дивогожската епархия. Той пъкъ твърди че автора е известния учителъ и поетъ отъ края на миналото столетие — Спирос Година. Почтенния археологъ и още по-почтенния филологъ още не сж довършили изследванията си, и въпросъ за едно име остава все жива рана въ науката. Оценка на самата книга не е правендъ, тъй като, отъ разпрения за автора ѝ, не остава време за това. Книгата на Спирос Година има до сега седемъ издания. Много преводи сж направени по 6-то издание (1906 г.), печатано подъ надгледа на Корпиза, което се счита за най-добро и критично издание, понеже има двадесетъ пъти повече бележки отъ самия текстъ. Настояща, изданието, прошарено по такъва начинъ, прилича на обляжжана риза, но научността му пъкъ е несъмненна. Портретъ е релефъ отъ надгробната плоча на Спирос Година.

